

Έγγραφο συνόδου

A8-0243/2015

23.7.2015

ΣΥΣΤΑΣΗ

σχετικά με το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου για εξουσιοδότηση των κρατών μελών να κυρώσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το πρωτόκολλο του 2014 στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, του 1930, περί της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας σχετικά με τα θέματα που αφορούν την κοινωνική πολιτική (06732/2015 – C8-0079/2015 – 2014/0259(NLE))

Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Patrick Le Hyaric

Υπόμνημα για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα

- * Διαδικασία διαβούλευσης
- *** Διαδικασία έγκρισης
- ***I Συνήθης νομοθετική διαδικασία (πρώτη ανάγνωση)
- ***II Συνήθης νομοθετική διαδικασία (δεύτερη ανάγνωση)
- ***III Συνήθης νομοθετική διαδικασία (τρίτη ανάγνωση)

(Η ενδεικνυόμενη διαδικασία στηρίζεται στη νομική βάση που προτείνεται στο σχέδιο πράξης)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	5
ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ.....	6
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	10
ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	11

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου για εξουσιοδότηση των κρατών μελών να επικυρώσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το πρωτόκολλο του 2014 στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, του 1930, περί της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας σχετικά με τα θέματα που αφορούν την κοινωνική πολιτική (06732/2015 – C8-0079/2015 – 2014/0259(NLE))

(Έγκριση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου (06732/2015),
 - έχοντας υπόψη την αίτηση έγκρισης που υπέβαλε το Συμβούλιο σύμφωνα με τα άρθρα 153(2), σε συνδυασμό με το άρθρο 153(1)(α) και (β), το άρθρο 218(6), δεύτερο εδάφιο, στοιχεία (α) (κβ) και το άρθρο 218(8) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C8-0079/2015),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 99 παράγραφος 1 πρώτο και τρίτο εδάφιο, το άρθρο 99 παράγραφος 2 και το άρθρο 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη τη σύσταση της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων (A8-0243/2015),
1. εγκρίνει το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου·
 2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ

Εισαγωγή

Η αναγκαστική εργασία αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προσβολή της αξιοπρέπειας εκατομμυρίων γυναικών, ανδρών, κοριτσιών και αγοριών.

Η καταπολέμηση της πιο βίαιης αυτής μορφής εκμετάλλευσης αποτελεί τη βάση μεγάλων πολιτικών και φιλοσοφικών κινημάτων χειραφέτησης. Θέλοντας να απαλλάξει τους ανθρώπους από μια αλυσίδα πολιτικής και πολιτιστικής κυριαρχίας και από υλικές εξαρτήσεις, ο αγώνας χειραφέτησης αντιπαρατέθηκε στην καταναγκαστική εργασία, που απαγορεύει τη διεκδίκηση άλλων δικαιωμάτων.

Στον 21ο αιώνα η αναγκαστική εργασία αφορά, ωστόσο, 21.000.000 άτομα, θύματα μίας εκμετάλλευσης που παράγει 150 δισεκατομμύρια δολάρια έσοδα ετησίως για όσους οργανώνουν και εποπτεύουν το εγχείρημα αυτό.

Στις συμβατικές μορφές εκμετάλλευσης που βασίζονται στον σωματικό ή υλικό καταναγκασμό, προστίθενται και νέες, κυρίως στις πλούσιες χώρες και, μερικές φορές, ακόμη και παρά την ύπαρξη κράτους δικαίου. Πιο εξευγενισμένες και ύπουλες αλλά εξίσου βίαιες, οι μορφές αυτές βασίζονται στην ελπίδα. Επηρεάζουν τους άνδρες, τις γυναίκες και τα παιδιά που θέλουν να απαλλαγούν από τις συνθήκες στις οποίες βρίσκονται και έχουν ξεκινήσει μια διαδικασία αλλαγής στη ζωή τους για να το πετύχουν.

Αν και επισήμως η δουλεία για χρέη δεν υπάρχει πια στην Ευρώπη, 880.000 άνθρωποι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και 1.600.000 στην ευρωπαϊκή ήπειρο συνολικά είναι θύματα αυτών των νέων μορφών αναγκαστικής εργασίας. Οι άνδρες και οι γυναίκες στους οποίους προσφέρθηκε θέση εργασίας στο εξωτερικό παγιδεύονται από τους αποκαλούμενους εργοδότες τους, οι μετανάστες από τους διακινητές τους και τα παιδιά καθίστανται ευάλωτα από την εκρίζωση.

Οι πιο ευάλωτες πληθυσμιακές ομάδες, οι γυναίκες, τα παιδιά και οι μετανάστες, είναι αυτοί στους οποίους επιβάλλονται οι χειρότερες αποστολές και όροι: πορνεία, επαιτεία, οι πιο δύσκολες και πιο ταπεινωτικές εργασίες. Στη βία της εκμετάλλευσης προστίθενται η σωματική βία, η συνεχής ψυχολογική βία, ο φόβος και η απομόνωση.

Αυτές οι νέες μορφές δουλεμπορίου και εκμεταλλεύσεων, όπως και οι παλαιές, πρέπει να εξαλειφθούν από τον νόμο και την αποφασιστική δράση για την επιβολή του. Αυτός είναι ο στόχος του Πρωτοκόλλου του 2014 στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, του 1930, περί της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, στο οποίο αναφέρεται η σύσταση της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Το πρωτόκολλο

Το Πρωτόκολλο του 2014 στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, του 1930, αποτελεί επικαιροποίηση της συμφωνίας αυτής, δίνοντάς της νέα εργαλεία για την καταπολέμηση της αναγκαστικής εργασίας και προσδίδοντάς της νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα.

Με βάση το γεγονός ότι «το πλαίσιο και οι μορφές αναγκαστικής εργασίας έχουν αλλάξει» το Πρωτόκολλο θεωρεί «αναγκαία» μέτρα πρόληψης και προστασίας τη δημιουργία μηχανισμών προσφυγής και αποκατάστασης, όπως η αποζημίωση και η αποκατάσταση της υλικής και σωματικής βλάβης. Απευθύνει επίσης έκκληση για ενίσχυση των πόρων και της συνεργασίας μεταξύ των κρατών με σκοπό την καταπολέμηση των σύγχρονων μορφών δουλείας, ώστε να αναγνωριστεί έτσι ο όλο και πιο διεθνής χαρακτήρας τους.

Οι διατάξεις του πρωτοκόλλου ενισχύουν το διεθνές νομικό πλαίσιο με την καθιέρωση της υποχρέωσης απαγόρευσης της αναγκαστικής εργασίας και διασφαλίζοντας την προστασία των θυμάτων και την πρόσβαση σε μηχανισμούς έννομης προστασίας, όπως η αποζημίωση.

Τα άρθρα 1 και 6 ζητούν από τα κράτη μέλη της ΔΟΕ να αναπτύξουν εθνική πολιτική και εθνικό σχέδιο δράσης για την αποτελεσματική και βιώσιμη εξάλειψη της αναγκαστικής εργασίας και να λάβουν μέτρα για την εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου, μετά από διαβούλευση με τις οργανώσεις των εργοδοτών και των εργαζομένων.

Το άρθρο 2 ορίζει τα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα κράτη μέλη της ΔΟΕ για την πρόληψη της αναγκαστικής εργασίας:

- εκπαίδευση και ενημέρωση των πολιτών, ιδιαίτερα εκείνων που θεωρούνται ιδιαίτερα ευάλωτοι, καθώς και των εργοδοτών·
- προσπάθειες για να διασφαλιστεί ότι το πεδίο εφαρμογής και επιβολής της σχετικής νομοθεσίας για την πρόληψη της αναγκαστικής εργασίας καλύπτει όλους τους εργαζόμενους και όλους τους τομείς της οικονομίας και ότι ενισχύονται οι υπηρεσίες επιθεώρησης εργασίας·
- προστασία των ανθρώπων, ειδικά των διακινούμενων εργαζομένων, έναντι πιθανών καταχρήσεων και δόλιων πρακτικών στη διαδικασία πρόσληψης και απόσπασης·
- υποστήριξη της δέουσας επιμέλειας που πρέπει να κυριαρχήσει τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα· και
- ανάληψη δράσης ενάντια στις ουσιαστικές αιτίες που αυξάνουν τον κίνδυνο της αναγκαστικής εργασίας.

Όσον αφορά τα θύματα της αναγκαστικής εργασίας, το άρθρο 3 προβλέπει ότι πρέπει να λαμβάνονται αποτελεσματικά μέτρα για τον εντοπισμό, την απελευθέρωση, την προστασία, την αποκατάσταση και την επαναπροσαρμογή τους, καθώς και την παροχή βοήθειας και υποστήριξης με άλλες μορφές.

Το άρθρο 4 επιβάλλει στα κράτη μέλη της ΔΟΕ να μεριμνούν ώστε όλα τα θύματα να έχουν πρόσβαση σε επανόρθωση και αποκατάσταση, συμπεριλαμβανομένης και της αποζημίωσης, και ότι οι αρμόδιες αρχές δεν υποχρεούνται να ασκούν διώξεις εναντίον των θυμάτων για τη συμμετοχή τους σε παράνομες δραστηριότητες στις οποίες εξαναγκάστηκαν να συμμετάσχουν.

Το άρθρο 5 απαιτεί διεθνή συνεργασία για την πρόληψη και την εξάλειψη της αναγκαστικής εργασίας και το κεφάλαιο 7 καταργεί τις μεταβατικές διατάξεις της Σύμβασης.

Επάρκεια σε σχέση με τις πολιτικές και τους στόχους της ΕΕ

Η ΕΕ έχει συμπεριλάβει στο πρωτογενές δίκαιό της την απαγόρευση της αναγκαστικής εργασίας, ενστερνιζόμενη τον Χάρτη των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Εργαζομένων καθώς και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹.

Παρά το γεγονός ότι η ΕΕ δεν έχει ακόμη προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ήδη βασιστεί σε αυτό το κείμενο, το οποίο, στο άρθρο 4 αναφέρει ότι απαγορεύει τη δουλεία και την αναγκαστική εργασία.

Ως εκ τούτου, οι πολιτικές της ΕΕ πρέπει να εφαρμοστούν για την προώθηση και την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρεπούς εργασίας, καθώς και την εξάλειψη της εμπορίας ανθρώπων, τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων της.

Αποψη του εισηγητή

Τα εργασιακά δικαιώματα αποτελούν έναν από τους βασικούς πυλώνες της αξιοπρεπούς εργασίας και παρέχουν το κύριο μέσο πάλης ενάντια στην εκμετάλλευση μέσω της εργασίας. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε παραβίαση των δικαιωμάτων αυτών, παράκαμψή τους μέσω άλλων πολιτικών, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία, ή η άσκηση πολιτικών πιέσεων για τη μεταρρύθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων, υπό την έννοια της μείωσης των αρχικών προτύπων, αντίκεινται στην ευρύτερη εφαρμογή των προτύπων αξιοπρεπούς εργασίας.

Κατόπιν τούτου, προκαλεί ανησυχίες ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται η οδηγία για την απόσπαση εργαζομένων, καθώς δημιουργεί εκ των πραγμάτων νομικό κενό και επιτρέπει στις επιχειρήσεις να παραβλέπουν (ή ακόμη και να ενθαρρύνουν, μέσω της αλυσίδας της υπεργολαβίας) παραβιάσεις των κανόνων, των ελάχιστων απαιτήσεων και των ισχυουσών πρακτικών. Στον βαθμό που οι εθνικοί επιθεωρητές εργασίας δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν επαρκώς τις διακρατικές υποθέσεις που εμπίπτουν στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, είναι δυνατές όλες οι μορφές παραβίασης, συμπεριλαμβανομένων όσων παίρνουν τη μορφή της αναγκαστικής εργασίας. Ωστόσο, το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου ζητεί την ενίσχυση των υπηρεσιών επιθεώρησης εργασίας με σκοπό την επιβολή της εργατικής νομοθεσίας.

Το πρωτόκολλο ζητεί από τις κυβερνήσεις να λάβουν μέτρα για την καλύτερη προστασία των εργαζομένων, ειδικά των διακινούμενων εργαζομένων, από καταχρήσεις ή δόλιες πρακτικές κατά τη διαδικασία πρόσληψης. Αυτό δεν μπορεί να γίνει σωστά χωρίς την ουσιαστική ενίσχυση των μέσων για την επιβολή της εργατικής νομοθεσίας και χωρίς τη σαφή και κατηγορηματική δήλωση ότι αυτή επικρατεί, όπως είναι το δικαίωμα της συλλογικής δράσης, έναντι της ελεύθερης κυκλοφορίας ή του δικαίου του ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, η επικύρωση της σύμβασης θα πρέπει να συνοδεύεται από έναν προβληματισμό σχετικά με τον αντίκτυπο των ευρωπαϊκών κοινωνικών πολιτικών στο εργατικό δίκαιο.

Η άλλη οπτική γωνία που τονίζεται με αυτό το πρωτόκολλο για την προστασία των ανθρώπων από την αναγκαστική εργασία επικεντρώνεται στην πρόληψη και την

¹ ΣΛΕΕ, [Μέρος III] Τίτλος X – Κοινωνική πολιτική

αποκατάσταση.

Η πρόληψη δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική χωρίς αποδαιμονοποίηση και ανθρώπινη μεταχείριση των παράτυπων μεταναστών. Οι μετανάστες, ιδίως οι γυναίκες, είναι συχνά τα πρώτα θύματα της αναγκαστικής εργασίας, και η ποινικοποίηση του νομικού καθεστώτος τους, όταν δεν είναι εντάξει τα χαρτιά τους, ή της εργασίας που αναγκάζονται να κάνουν (από τα 150 δισεκατομμύρια περίπου δολάρια των κερδών από την αναγκαστική εργασία, τα δύο τρίτα προέρχονται από τη σεξουαλική εκμετάλλευση), τους απομακρύνει από τις νομικές δομές μέσω των οποίων θα μπορούσαν κανονικά να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

Επομένως, είναι σημαντικό τα άτομα αυτά να εξέλθουν από την απομόνωση στην οποία τους έχουν καταδικάσει οι εκμεταλλευτές τους και τα νομικά συστήματα που είναι ιδιαίτερα αυστηρά έναντι της παράνομης μετανάστευσης.

Θα πρέπει να ξεκινήσει μια πραγματική ευρωπαϊκή συζήτηση γύρω από τους παράγοντες κινδύνου που καθορίζει η ΔΟΕ στην τελευταία έκθεσή της για την αναγκαστική εργασία¹, οι οποίοι οδηγούν τα άτομα σε αναγκαστική εργασία: πτώση των εισοδημάτων και φτώχεια, ευπάθεια που σχετίζεται με την έλλειψη εκπαίδευσης, τον αναλφαβητισμό, το ευάλωτο ορισμένων κατηγοριών πληθυσμού (γυναίκες, παιδιά μεταναστών). Η ευρωπαϊκή στρατηγική για την καταπολέμηση της φτώχειας θα πρέπει να προχωρήσει πολύ περισσότερο από τον απλό συντονισμό των εθνικών προγραμμάτων: πρέπει να θέσει δεσμευτικούς στόχους για τη μείωση της φτώχειας, και να ενσωματώσει τη διατύπωση του προοιμίου του πρωτοκόλλου σύμφωνα με το οποίο η αναγκαστική εργασία «συμβάλλει στη διαίωνιση της φτώχεια και εμποδίζει την υλοποίηση της αξιοπρεπούς εργασίας για όλους.»

Η αποκατάσταση των ζημιών αναδεικνύει, με τη σειρά της, την ευθύνη του εργοδότη, αλλά θα πρέπει επίσης να τεθεί και το θέμα της ευθύνης του εντολέα, ώστε να αποφευχθεί η διάχυση της ευθύνης στην αλυσίδα της υπεργολαβίας.

Τέλος, η ΕΕ δεν μπορεί να είναι μια δύναμη για την πρόοδο, αν την επιδιώκει μόνο στα σύνορά της και την υποβάλλει στις προϋποθέσεις του διεθνούς ανταγωνισμού. Η ευρωπαϊκή διπλωματία, όπως και η κοινή εμπορική πολιτική, πρέπει να είναι πολύ πιο αποφασιστικές στην προσέγγισή τους όσον αφορά τις τρίτες χώρες που παραβιάζουν τη Σύμβαση της ΔΟΕ του 1930 για την αναγκαστική εργασία και το Πρωτόκολλο του 2014.

Από την απομονωμένη φιλιππινέζα οικιακή βοηθό που είναι θύμα εκμετάλλευσης στην Ευρώπη μέχρι τους εργάτες που δουλεύουν στην ανέγερση των σταδίων για το Παγκόσμιο Κύπελλο στο Κατάρ, χωρίς να ξεχνάμε τα αποτρόπαια κρούσματα παιδικής εργασίας και βίαιης σεξουαλικής εκμετάλλευσης, όλα τα διαπερνούν οι ίδιες λογικές και τα ίδια εγκληματικά δίκτυα, τα οποία δεν μπορεί να γίνονται ανεκτά.

Ως εκ τούτου, ο εισηγητής προτείνει στο ΕΚ να συγκατατεθεί στην προτεινόμενη απόφαση του Συμβουλίου.

¹ «Κέρδη και φτώχεια: η οικονομία της καταναγκαστικής εργασίας».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	15.7.2015
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 52 - : 1 0 : 1
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Viliija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Λάμπρος Φουντούλης, Elena Gentile, Arne Gericke, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ādám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Tim Aker, Lynn Boylan, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Ivo Vajgl, Monika Vana

ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

52	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Yana Toom, Ulla Tørnæs, Ivo Vajgl, Renate Weber
ECR	Arne Gericke, Zdzisław Krasnodębski, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
EFDD	Laura Agea, Tiziana Beghin
ENF	Mara Bizzotto, Dominique Martin
EPP	David Casa, Danuta Jazłowiecka, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Adam Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc
GUE/NGL	Lynn Boylan, Tania González Peñas, Rina Ronja Kari, Patrick Le Hyaric, Inês Cristina Zuber
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Elena Gentile, Sergio Gutiérrez Prieto, Agnes Jongerius, Jan Keller, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Maria João Rodrigues, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog
Verts/ALE	Terry Reintke, Monika Vana, Tatjana Ždanoka

1	-
NI	Λάμπρος Φουντούλης

1	0
EFDD	Tim Aker

Υπόμνημα των χρησιμοποιούμενων συμβόλων:

+ : υπέρ

- : κατά

0 : αποχή